

CÂRTITEL și mașinuța lui

Concepție și ilustrații de Zdeněk Miler

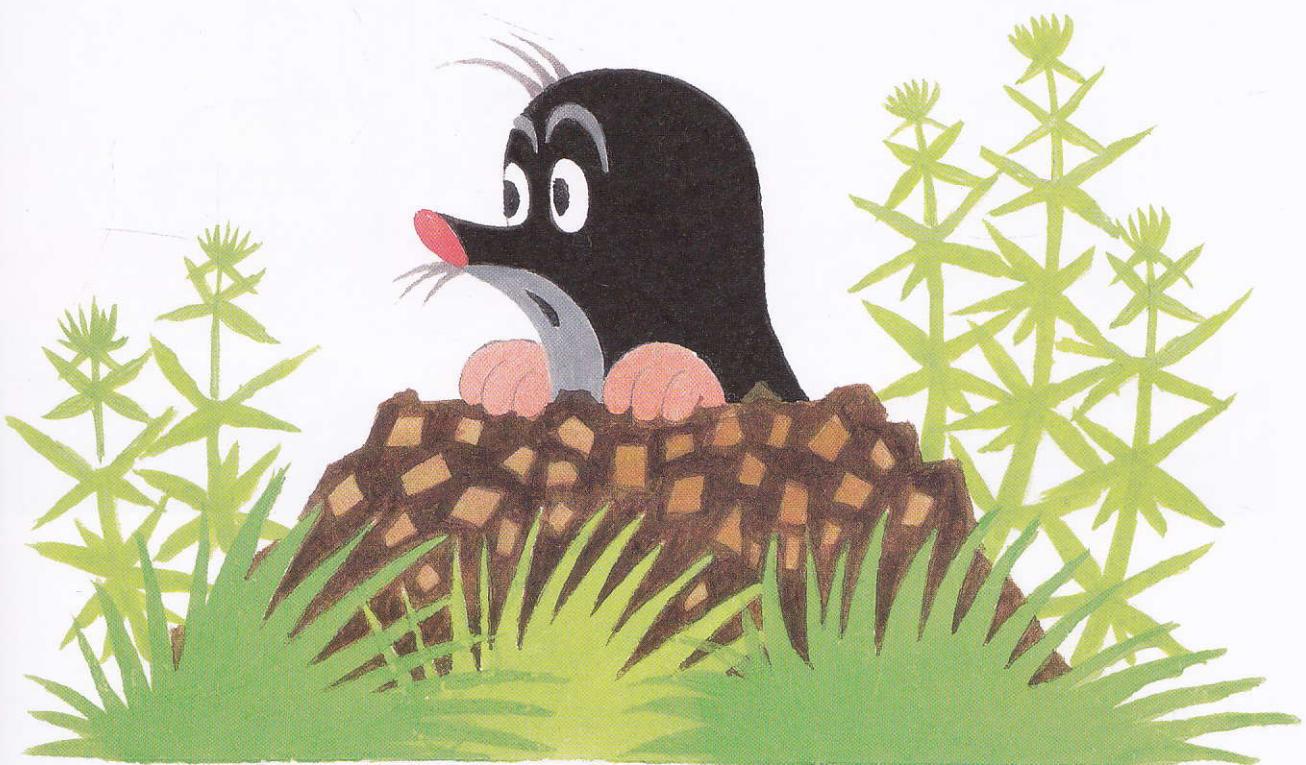
Text de Eduard Petiška

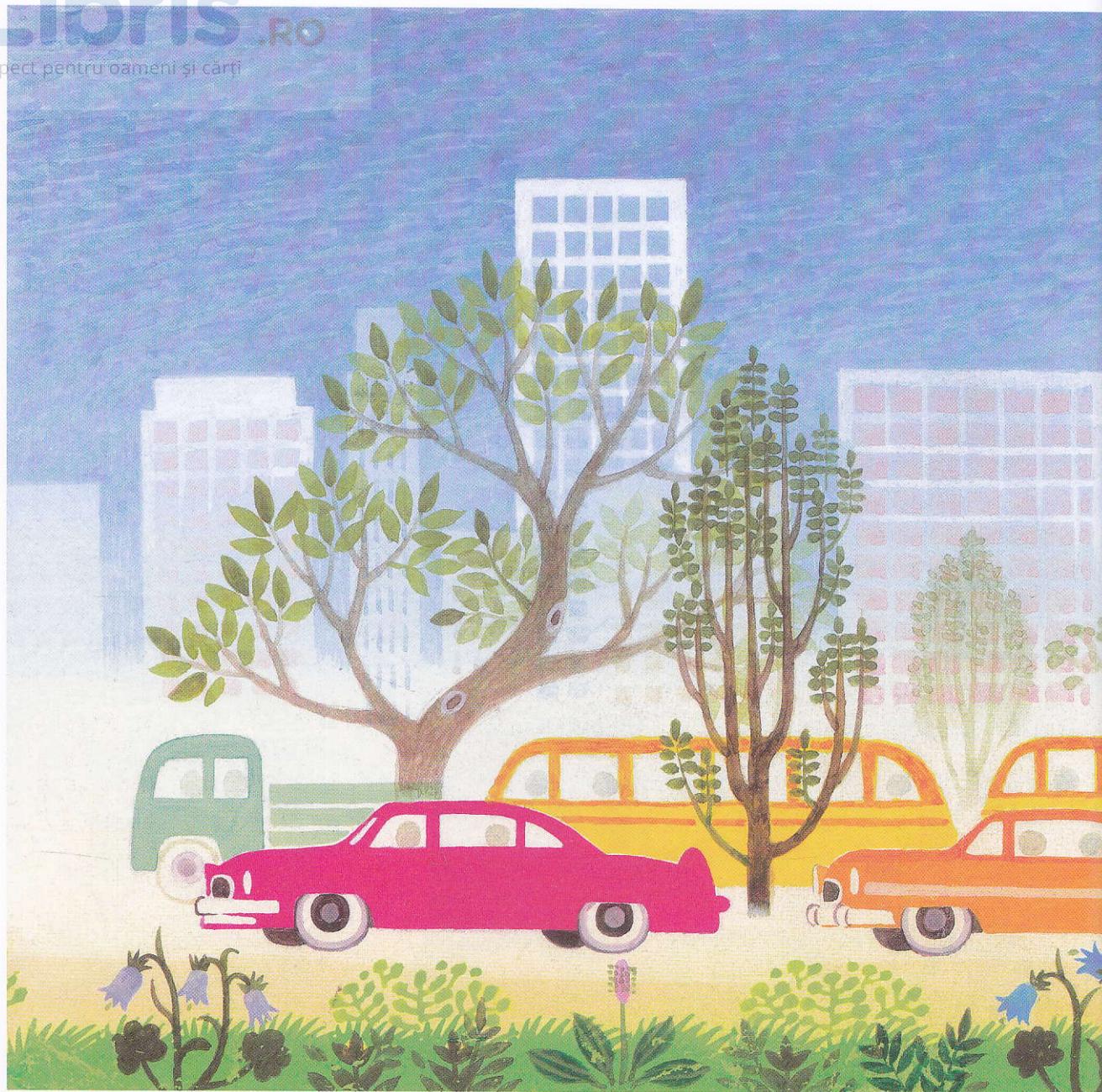
Traducere din limba cehă de Petra Dobruská

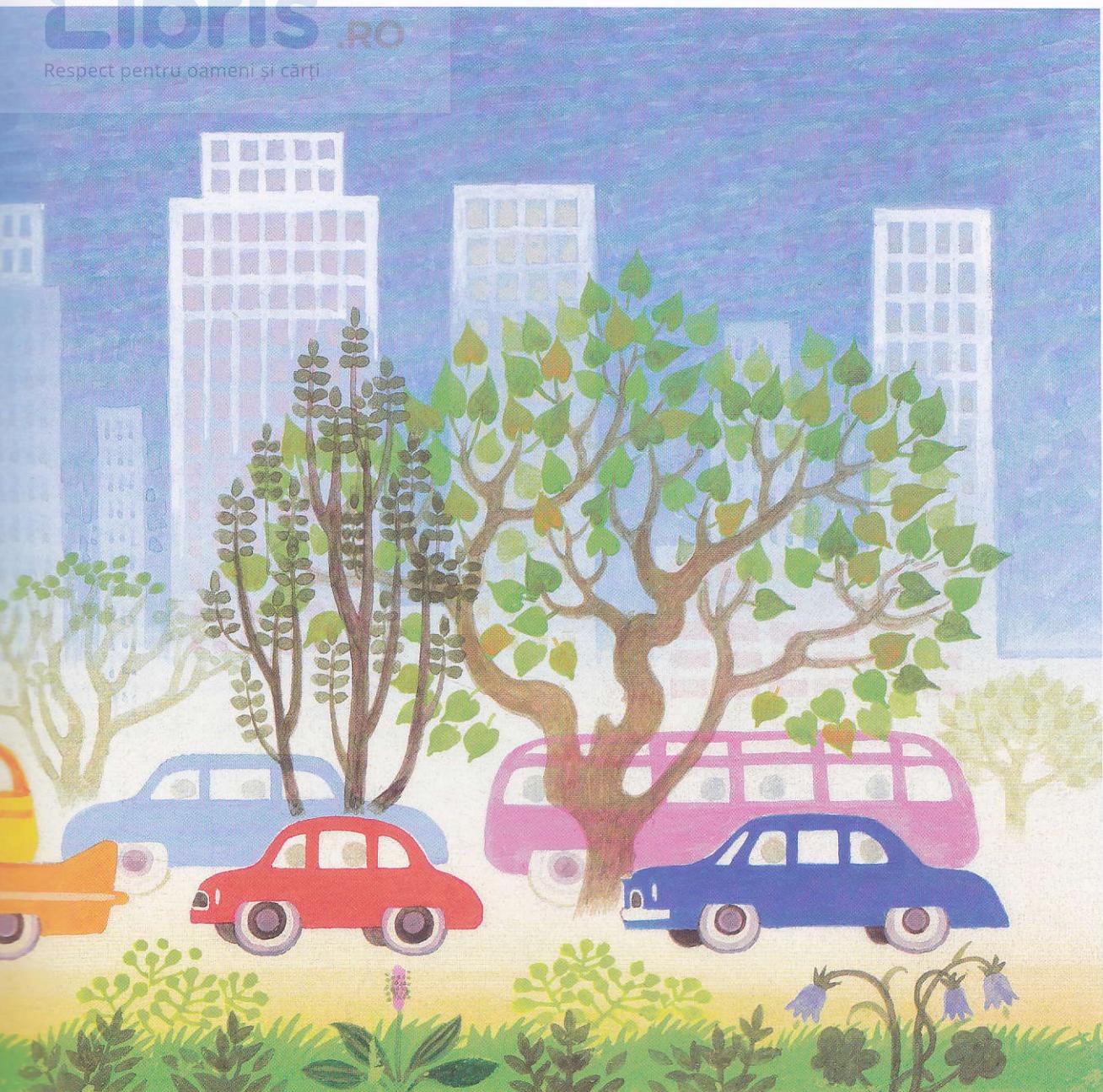

Câte mașini,
uitați-vă!

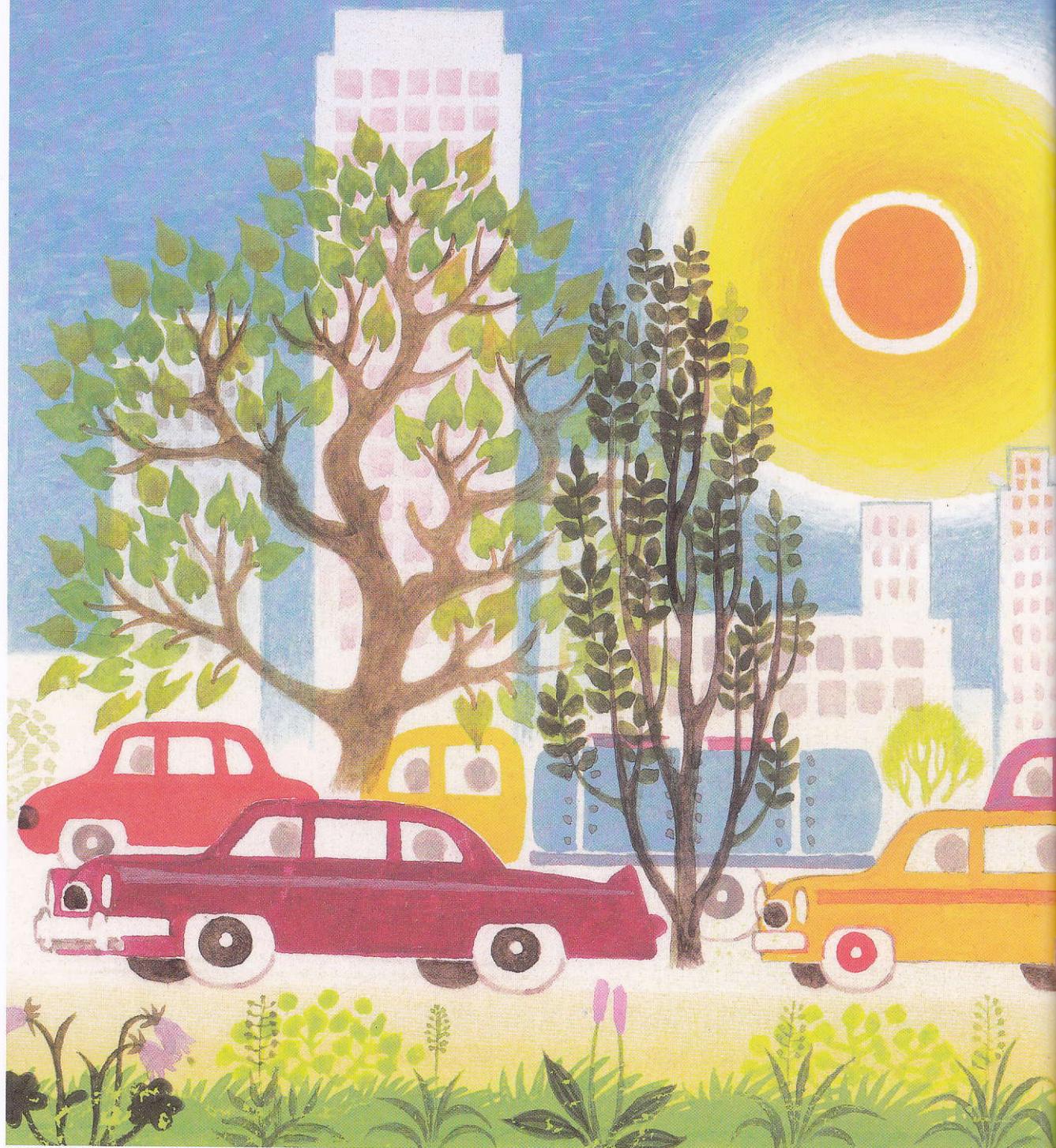

Cât de multe trec pe aici! În sus și-n jos, verzi și roșii, albastre și galbene, nici măcar nu încap toate în desen. Cine ar putea vreodată să deseneze toate mașinile care trec printr-un oraș mare?

Oare de ce sunt insule de iarba verde între mașini? Pentru ca mașinile care merg într-o direcție să nu se ciocnească de cele care circulă în cealaltă direcție.

Așa fiecare mașină își găsește drumul ei și totul este în regulă.
Drum bun!

Ia să vedem acum cine s-a jucat aici pe iarbă? Oare cine a scârmat și a săpat pe aici, cine a făcut această movilită? Niște copii sau un cățel? Mi se pare că această movilită e vie. Crește și tot crește, devenind din ce în ce mai mare. Mașinile trec pe lângă ea fără să o observe. Mașini! Ce să te aștepți din partea lor? Sunt veșnic pe fugă și doar n-o să oprească lângă o movilită. Ia fiți atenți un pic, imediat vom afla ce se întâmplă în iarbă. Iată! Din movilită răsare un căpșor care se uită în jur. Bine ai venit în oraș, Cârtițel! Să te uiți cu mare atenție în jur. „Mamă, mamă, ce mașină frumoasă!“ se bucură Cârtițel.

„Chiar o fi a cățelului? Cățeii merg cu mașina, ce chestie!“

Așa miracole nu a văzut în veci vreo cârtiță. Cum ar putea? Cârtițele trăiesc pe câmpuri și în poieni.

